

a Vajda Péter
Evangélikus Gimnázium lapja

Vajda
világ

Szarvas, 2012. december 7.

Szalagavató
2012

Különkiadás

12. A

2009. szeptember 1-jén félve léptük át a gimnázium küszöbét. Egy új és ismeretlen helyen kellett kezdenünk ezt a tanévet. Voltak, akik egy iskolából, sőt ugyanabból az osztályból érkeztek, de sokan senkit nem ismertek.

Angyalné Tóth Elvira tanárnő első osztályaként vett minket szárnyai alá. Soha nem felejtjük el az izgalmas irodalomórákat, ahol mi csak icipici cicamicák voltunk.

A csírahéten minden feladatban igyekeztünk tudásunk legjavát nyújtani... Több-kevesebb sikerrel, de kiálltuk a próbát, és mi is a sulis teljes jogú tagjai lettünk.

Első évünk végén Poroszlót jelöltük ki úti célul. A szállás? Abban biztos vagyok, hogy senki nem felejt el. Inkább tűnt egy mocsárnak, mint nyugodt és békés kempingnek. A fürdőszobák elég messze voltak, így a fürdést ki is hagyhattuk volna, mert mire visszaértünk a szállásra ugyanolyan sárosak lettünk, mint mikor elindultunk. Mindezek ellenére örök emlék marad, és sokszor emlegetjük ezt a kirándulást.

A második évünk egy örömteli, de számunkra mégis nagyon szomorú bejelentéssel kezdődött. Elvira néni gyereket várt, ami azt jelentette, hogy új osztályfőnökre kellett számítanunk. Fél évre *Tóthné Lipták Erzsike néni* vett át minket, aki nem volt ismeretlen számunkra, mivel ő tanította nekünk a történelmet.

A kirándulás persze idén sem maradhatott el. Tizsakürtön a kalandparkot, Debrecenben pedig az állatkertet és a vidámparkot látogattuk meg. A dodzsemezést nem lehetett kihagyni, egymást kilökdösve mentünk a pályán...(Akkor még jogszi nélkül).

A legnagyobb változást mégis a harmadik évünk hozta. Az osztályfőnökünk nem más lett, mint *Dr. Lengyel Albertné*, akit csak *Tünde néniként* emlegettünk. Sokunknak eszébe jutott az énekórák szigorú hangulata, ez eleinte rányomta a bélyeget a kapcsolatunkra (az egyébként korántsem olyan szigorú) tanárnővel. A sok közös színházlátogatás, szalonnasütés után azonban megtört a jég, és nagyon jóba lettünk. Az iskola 210 éves gáláján Tünde néni hatására léptünk fel, és meg kell, hogy mondjam, óriási sikerünk volt a *Mamma mia!* című produkciónkkal. Tanáraink gratulációját nagy örömmel és nem kisebb büszkeséggel fogadtuk.

Osztálykirándulásunk nagyszerűre sikerült. Egyik osztálytársunk, Bányai Áron megszervezte nekünk, hogy három napot eltölthessünk náluk, Jánoshalmán. Változatos programokon vettünk részt. Táncoltunk, múzeumot látogattunk, na meg a borkóstolás sem maradhatott el. Néhányunknak a fejébe szállt a bor, és a szállásra visszaérve egyből megcéloztuk a medencét. Akadt olyan, aki még az átöltözéssel sem töltötte az időt, egyből beleugrott a vízbe.

Rendes osztály lévén nem sok baj volt velünk. Egyszer-egyszer szóltak ránk, mikor elfelejtettük, hogy óra van, és már nem kellene beszélgetnünk. Biosz-matek szakos osztály vagyunk, de sok más tárgyból is jeleskedtünk: angol, földrajz, fizika, teszi.

A kémia tudásunkkal jobb, ha nem büszkélkedünk. Szegény *Marika néninek* sok nehéz percet okoztunk, pedig mi tényleg igyekeztünk.

Borzováné Burai Julianna tanárnő a matek tagozatosokkal bajlódott. Őket sem a házi feladat megírásáért szerette meg, mert azt a négy év alatt nem vitték túlzásba.

Darida Andrásné, Kati néni, aki a kezdő csoport angol tanára volt, rengeteg feladatlap segítségével tartotta fenn az érdeklődést. A haladó csoportot pedig *Németh Judit* tanárnő tanította hatalmas lelkesedéssel. Az ő órái mindig izgalmasak voltak, és sokszor még szünetekben is nevtünk az órán elhangzott vicces megjegyzésein, történeteiben.

Nem hagyhatjuk ki a sorból az osztályfőnökünket, *Tünde néni* sem. Sokszor érezte úgy, hogy nem elég jó nekünk, és hasonlítgatjuk az előző osztályfőnökünkhöz. Eleinte talán így volt, de be kellett látnunk, hogy ennyi közös programunk korábban sose volt, és ezeket mind neki köszönhetjük. Bármilyen problémánk is volt, rá mindig számíthattunk. „Majd Tünde néni elintézi!” –mondogattuk.

A négy év alatt jó kis közösséggé kovácsolódtunk. A közös élményeket mindannyian megőrizzük. Az érettségi és a szalagavató vésszen közeledik, és sajnos, a búcsú nehéz perce is. Nagyon fog hiányozni a mi kis osztályunk. Négy évig szinte minden napot együtt töltöttünk, és nagyon sok emlék, élmény és remélhetőleg életre szóló barátságok birtokosai lettünk.

Göller Imola 12.A

Iyének voltunk, Iyének lettünk

12.A

12.A

Lizon Mercedesz

Király Anikó

Bányai Áron

Tuzjak Flóra

Korda Valentina

Vajgely Szikó

Brecska György

Zahorecz Cintia

Diós Kriszta

Pozódi Dóra

Szinka Mária

Soller Imola

Kugyelka Mihály

Frankó Szell

Turcsányi Áron

Csik Tamás

Spisits Bence

Varnyu Sándor

Kovács Gergely

Bacskó Kinga

12.B

2009-ben izgatottan vártuk gimnáziumi tanulmányaink kezdetét. A tanévnyitó napján még kissé ódzkodtunk is egymástól.

Majd az első közös élményünk a csíraavató volt, ahol újabb barátságok kötődtek. A csíraavatót nagyon élveztük, és sikeresen teljesítettük a ránk szabott feladatokat, olyannyira, hogy megszereztük az első helyet. Az első sikerünk! A kilencedik évfolyam a tanárok, a diákok és a gimnázium rendezvényeinek megismerésével telt.

A tizedik évfolyamnak már bátrabban kezdtünk neki. Egyre jobban összekovácsolódott a közösségünk és egyre több közös programunk volt.

A 4 év alatt osztályunk létszáma igencsak változó volt. Hol jöttek, hol mentek.

Nagyon beleváló osztály lettünk, így szerettünk világot látni is. Többször volt lehetőségünk Bécsbe, Velencébe, Németországba és magyar városokba is ellátogatni.

Mivel az osztályunk nyelvi osztály, így az angolosok minden évben képviselték osztályunkat a Halloween partyn.

Az iskola minden rendezvényén örömmel vettünk részt, főként, ha iskolaidőben volt, mert akkor nem kellett tanulnunk.

A lógások és a késések mestereinek is mondhatjuk magunkat. Sokszor szétszórtak és szeleburdik vagyunk, ám ha kell, nagy az összetartás.

Persze ne feledkezzünk meg az extra szendvicsek készítéséről sem. Mi a szendvicskészítés mestereinek is mondhatjuk magunkat, hiszen napról napra különlegesebbnél különlegesebb hozzávalókból készítettünk szendvicseket tízóráira, majd az év során mindet le is fényképeztük. Sőt, egy film is készült pontosan 360-féle szendvicstről, *Elit kaják 2011/2012* címmel.

Alig vártuk, hogy végre végzősök lehessük. Amikor eljött az idő, mégis kicsit furcsa volt az érzés, hogy mi vagyunk a legnagyobbak.

A gyíkavatóra való készülődésünk és furfangosságunk határtalan volt, hiszen szerettük volna „méltón” felavatni a kicsiket.

Szeretnénk köszönetünket kifejezni osztályfőnökünknek, Tünde néninek a rendkívüli segítségéért, a beszélgetésekért és a közös programokért. Köszönjük a sok lógási lehetőséget, amikor órákon át díszítettük az iskolát különböző rendezvényekre.

Emlékezetesek maradnak számunkra az osztályfőnöki órák, amikor is vitákat folytattunk az osztályban felmerülő problémákról.

Osztálykirándulásaink mindig vidáman teltek Szilvássáradon és a Balaton partján. Kulturális programok mellett a szórakozásból sem volt hiány. Itt alkalmunk volt arra, hogy jobban megismerjük egymást, és szorosabb kapcsolatokat kössünk.

Az itt eltöltött 4 év, az osztálykirándulások mámoros hangulata, az éjszakai beszélgetések, fürdözések mind-mind csodálatos emlékként maradnak szívünkben.

Üdv: 12.B ©

„... énekeljük el azt, hogy vége;
nem járunk ki többet a rétre,
nem úszunk többet a strandon,
és nem borozunk már többet a gangon...”
(Kispál és a borz)

Ilyenek voltunk, Ilyenek lettünk 12. B

12. B

Megyik Aron

Szendon Lilla

Balla Alexia

Tóth Kriszta

Nappi Gyöngyi

Süllő Csaba

Vereszturszky Zita

Kabai Csaba

Demeter Vivien

Beni Dóra

Kóczy Imola

Halász Enikő

Kinyik Flóra

Stuller Eva

Kovács Ákos

Kiss Brigitta

Dorogi Andrea

Balog Mikó

Kulcsák Gréta

Buzás Ádám

Zsébeki Kitty

Lovács Ádám

Krutli Adrienn

Molnár Viktor

Pálincás Viktória

Tóth Krisztina

Jancsó Mikó

Buzás Anita

Pedersen Patricia

Szörny Dóra

Szörny Dóra

12.J

2005-ben 32-en kezdtünk, még „F” osztályosként. Mára már 17-en állunk az érettségi kapujában. Nyolc év nem kis idő. 72 hónap, 288 hét, 1464 nap és végül 8563 tanítási óra. Nem volt könnyű idáig eljutnunk. Itt töltött időnk alatt 3 intézményben, mégis egy épületben tanultunk. Megéltünk mi már sok igazgatóváltást, több tucat tanárt és mennyi, mennyi dolgozatot (belegondolni is rossz)!

Lassan eljön az a nap is, amikor végső búcsút veszünk egymástól. Nem volt zökkenőmentes a kapcsolatunk, és sok mindenben nem értettünk egyet az évek alatt. Bezzeg, ha a kirándulások jönnek szóba, mindenkinek vannak emlékezetes pillanatai, amit örök életünkre szívünkbe zártunk.

Első évünkben Dévaványán ismertük meg igazán egymást. Emlékezetes még a 7.-es gyulai „túlélőtábor” (erdei iskola), ahol megküzdöttünk az 5 órás kelésekkel és az éjszakai túrákkal, de mindezek ellenére, mégis jó emlék maradt. Utolsó nevezetességek és látványosságok megtekintésével töltött kirándulásunk a 8. osztályos esztergomi túra volt. Később

inkább a szórakozásra és a „kikapcsolódásra” fektettünk nagyobb hangsúlyt. Ezek közül is kiemelkedő a tavaly Siófokon eltöltött négy napunk. Robi ekkor tanulta meg, hogy a vonat nem vár, még rá sem. Öt órás késéssel érkezett meg hozzánk, szinte éjszaka, de még pont időben. Ezek az élmények kovácsoltak minket igazi közösséggé.

Tanárainktól szeretnénk elnézést kérni a sok dolgozat halasztásért és a könyörgésekért, de a diákélet már csak ilyen! Mindenkinek köszönjük az áldozatos munkát és a kitartást!

Marika néni! Nagyon hálásak vagyunk mindazért, amit értünk tetszett tenni! Soha nem fogjuk tudni viszonzni ezt a sok jót. Felejthetetlen lesz nekünk ez a nyolc év. Köszönjük, hogy mindig ki tetszett állni mellettünk, és megvédett minket, pedig sokszor meg sem érdemeltük. Második anyukánk volt, és felkészített bennünket a nagybetűs életre. Az évek során bármivel fordulhattunk Tanárnőhöz. Az elkövetkezendő osztálytalálkozóinkon már valószínűleg együtt fogunk nevetni régi énjünkön.

Hogyan látja ezeket az éveket az osztályfőnök?

Az első együtt töltött évet a gyulai erdei iskolai tábor zárta, az utolsó majd remélhetőleg az érettségi bankett felhőtlen öröme.

Az évek során voltak konfliktusaink, de sosem hagytatok cserben, ha kellett odatettétek magatokat. A vitáink egy része lehet, hogy a 40 év korkülönbségből adódott. Igyekeztünk megtanítani Benneteket mindenre, de amire nem sikerült, arra majd az élet megtanít. A késéseket, határidőket, dolgozatok idejét betartani... majd megtanuljátok. Őszintén be kell vallanom, könnyes lesz a búcsú, egy korszak lezárul...

Dr. Mészárosné Verőké Mária és a 12.J

12. J Ilyenek voltunk, Ilyenek lettünk

12. J

Pusztai Máttyás

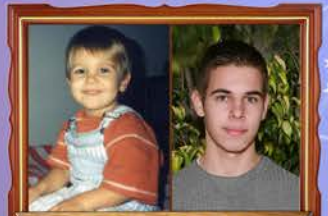
Bertók Róbert

Bencsik Dávid

Demeter Viktória

Gál Patrik

Strassburger Dóra

Balog Dóra

Gyekiczki Emese

Szelegyinszki Dóra

Jurák Renáta

Kunos Nóra

Gergely Melinda

Demcsák Dávid

Csőndes Gabriella

Tímár Orsolya

Frankó Ákos

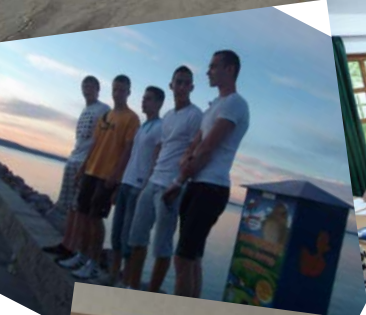
Kondacs Nóra

12.A

12.B

12.J

